Języki asemblerowe

WYKŁAD 5

Dr Krzysztof Balicki

Procesory RISC

- Architektura load/store:
 - tylko instrukcje load i store posiadają dostęp do pamięci
 - pozostałe instrukcje pobierają operandy z rejestrów i zapisują wyniki w rejestrach
- Proste instrukcje
- Kilka typów danych
- Proste tryby adresowania
- Duży zbiór rejestrów
- Operacje rejestr-rejestr

Procesory RISC

- Prosty format instrukcji
- Stała długość instrukcji
- Architektura Harvard

Procesory RISC

- Projektowanie procesorów RISC sięga początków lat 80-tych XX wieku
- Przykładowe procesory RISC:
 - SPARC, PowerPC, MIPS, Itanium
- Głównym celem wprowadzenia procesorów RISC było ograniczenia złożoności wytwarzanych procesorów

Architektura procesora MIPS

- MIPS R2000 procesor 32 bitowy
- MIPS R4000 i późniejsze procesory 64 bitowe
- MIPS R2000:
 - 32 rejestry ogólnego przeznaczenia
 - licznik rozkazów
 - 2 rejestry specjalnego przeznaczenia

- Rejestry ogólnego przeznaczenia:
 - \$0, \$1, ..., \$31
 - pierwszy i ostatni rejestr zarezerwowane są dla funkcji specjalnych:
 - \$0 rejestr przechowujący wartość 0 może być użyty w operacjach wymagających wartości 0
 - \$31 rejestr łącznikowy używany przez instrukcje jump i link, przechowuje adres powrotu przy wywołaniu procedury

- Rejestry ogólnego przeznaczenia przyjęta konwencja użycia:
 - − \$0 (\$zero) stała 0
 - \$1 (\$at) zarezerwowany dla asemblera
 - \$2, \$3 (\$v0, \$v1) wyniki zwracane przez procedury
 - \$4 \$7 (\$a0 \$a3) argumenty dla procedur
 (pozostałe argumenty mogą być przekazywane przez stos)
 - \$8 \$15 (\$t0 \$t7) rejestry tymczasowe nie zachowywane przy wywołaniu procedur

- Rejestry ogólnego przeznaczenia przyjęta konwencja użycia (cd.):
 - \$16 \$23 (\$s0 \$s7) rejestry tymczasowe zachowywane przy wywołaniu procedur
 - \$24 \$25 (\$t8 \$t9) rejestry tymczasowe nie zachowywane przy wywołaniu procedur
 - \$26 \$27 (\$k0, \$k1) zarezerwowane dla jądra systemu operacyjnego
 - \$28 (\$gp) wskaźnik przestrzeni globalnej w pamięci (gdzie przechowywane są stałe i zmienne globalne)

- Rejestry ogólnego przeznaczenia przyjęta konwencja użycia (cd.):
 - \$29 (\$sp) wskaźnik stosu
 - \$30 (\$fp) wskaźnik ramki
 - \$31 (\$ra) adres powrotu używany przez procedury

 Przyjęta konwencja użycia rejestrów ogólnego przeznaczenia nie jest obowiązkowa

- Rejestry specjalnego przeznaczenia:
 - HI, LO przechowują wyniki wykonania instrukcji mnożenia i dzielenia całkowitego:
 - przy mnożeniu 64 bitowy wynik: starsze 32 bity w rejestrze HI, młodsze 32 bity w rejestrze LO)
 - przy dzieleniu: część całkowita w rejestrze LO, reszta z dzielenia w rejestrze HI

Tryby adresowania procesora MIPS R2000

Tryb adresowania udostępniany przez procesor:

Adres efektywny

=

Adres bazowy (w rejestrze Rx)

+

Przesunięcie (16 bitowe)

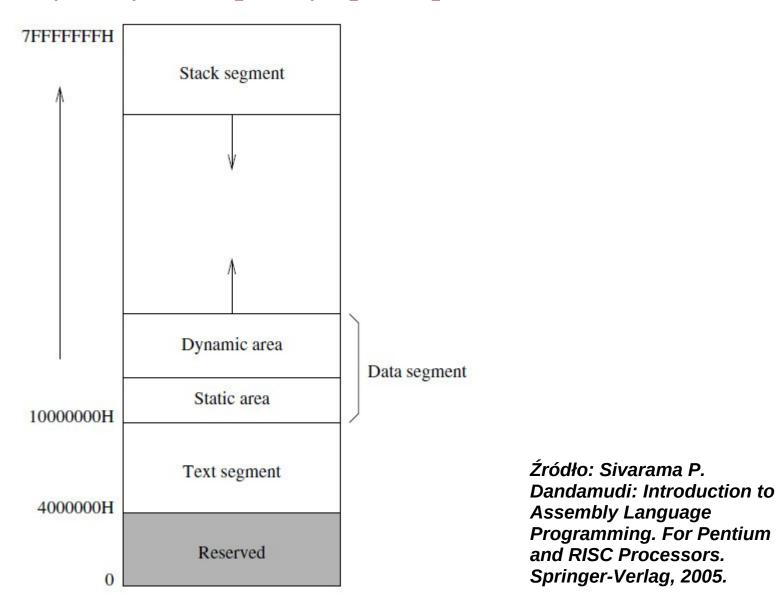
Tryby adresowania procesora MIPS R2000

- Maszyna wirtualna wspierająca asembler udostępnia kilka trybów adresowania:
 - (Rx) zwartość rejestru Rx
 - wart wartość bezpośrednia
 - wart(Rx) wartość bezpośrednia plus zawartość rejestru Rx
 - symbol adres symbolu
 - symbol +/- wart adres symbolu plus wartość bezpośrednia
 - symbol +/- wart(Rx) adres symbolu plus wartość bezpośrednia plus zawartość rejestru Rx

Wykorzystanie pamięci przez procesor MIPS R2000

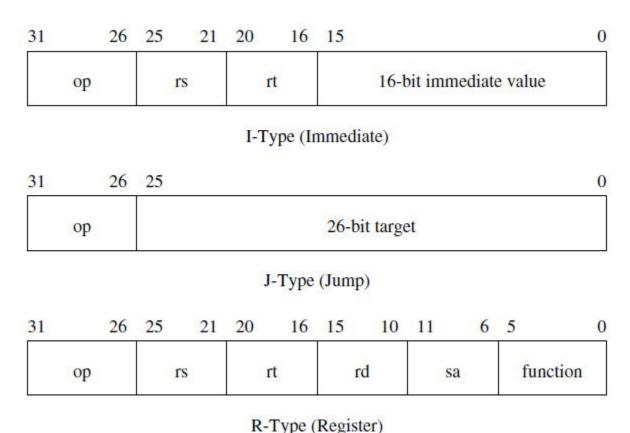
- Przestrzeń adresowa programu podzielona jest na trzy części:
 - kod
 - dane
 - stos

Wykorzystanie pamięci przez procesor MIPS R2000

- Zbiór instrukcji można podzielić na dwie części:
 - *instrukcje* instrukcje procesora
 - pseudoinstrukcje dostarczane przez asembler w celu ułatwienia programowania, tłumaczone na sekwencje instrukcji procesora

- Długość każdej instrukcji jest taka sama: 32 bity
- Formaty instrukcji:
 - format bezpośredni
 - format skoku
 - format rejestrowy

Trype (tregister)

Źródło: Sivarama P. Dandamudi: Introduction to Assembly Language Programming. For Pentium and RISC Processors. Springer-Verlag, 2005.

- Wybrane instrukcje przesłania:
 - przesłanie z pamięci do rejestru
 - **1b RPrzezn, Adres** załadowanie wartości z pamięci do najmłodszego bajtu rejestru, wartość traktowana jest jak liczba ze znakiem, w starszych bajtach rejestru powielany jest bit znaku
 - **lbu RPrzezn, Adres** załadowanie wartości z pamięci do najmłodszego bajtu rejestru, wartość traktowana jest jak liczba bez znaku, starsze bajty rejestru są zerowane

- Wybrane instrukcje przesłania:
 - przesłanie z pamięci do rejestru (cd.)
 - **1h** RPrzezn, Adres analogicznie jak poprzednio, przesłanie półsłowa (2 bajty) ze znakiem
 - **lhu RPrzezn, Adres** analogicznie jak poprzednio, przesłanie półsłowa (2 bajty) bez znaku
 - **lw RPrzezn, Adres** analogicznie jak poprzednio, przesłanie słowa (4 bajty)

- Wybrane instrukcje przesłania:
 - przesłanie z rejestru do pamięci
 - sb RZrodlowy, Adres przesłanie najmłodszego bajtu rejestru do pamięci
 - sh RZrodlowy, Adres przesłanie najmłodszych dwóch bajtów (półsłowa) rejestru do pamięci
 - sw RZrodlowy, Adres przesłanie całego rejestru (słowa) do pamięci

- Wybrane instrukcje przesłania:
 - przesłanie z rejestru specjalnego do rejestru ogólnego przeznaczenia
 - mfhi RPrzezn przesłanie z rejestru HI
 - mflo RPrzezn przesłanie z rejestru LO
 - przesłanie z rejestru ogólnego przeznaczenia do rejestru specjalnego
 - mthi RPrzezn przesłanie do rejestru HI
 - mtlo RPrzezn przesłanie do rejestru LO

- Wybrane pseudoinstrukcje przesłania:
 - przesłanie pomiędzy rejestrami
 - mov RPrzezn, RZrodlowy
 - przesłanie adresu zmiennej do rejestru
 - · la RPrzezn, Adres
 - przesłanie wartości bezpośredniej do rejestru
 - · li RPrzezn, Wartosc

- Wybrane instrukcje arytmetyczne:
 - dodawanie (liczby ze znakiem)
 - add RPrzezn, ROperand1, ROperand2
 - addi RPrzezn, ROperand1, Wartosc
 - odejmowanie (liczby ze znakiem)
 - sub RPrzezn, ROperand1, ROperand2
 - mnożenie (liczby ze znakiem, wynik zwracany jest w rejestrach HI i LO)
 - mult ROperand1, ROperand2
 - dzielenie (liczby ze znakiem, wynik zwracany jest w rejestrach HI i LO)
 - div ROperand1, ROperand2

- Wybrane instrukcje logiczne:
 - iloczyn logiczny
 - and RPrzezn, ROperand1, ROperand2
 - suma logiczna
 - or RPrzezn, ROperand1, ROperand2
 - negacja symy logicznej
 - nor RPrzezn, ROperand1, ROperand2
 - różnica symetryczna
 - xor RPrzezn, ROperand1, ROperand2

- Wybrane instrukcje przesuwania:
 - przesunięcie w lewo o podaną liczbę bitów
 - sll RPrzezn, RZrodlowy, Liczba
 - przesunięcie w prawo o podaną liczbę bitów
 - srl RPrzezn, RZrodlowy, Liczba
 - rotacja w lewo o podaną liczbę bitów
 - rol RPrzezn, RZrodlowy, Liczba
 - rotacja w prawo o podaną liczbę bitów
 - ror RPrzezn, RZrodlowy, Liczba

- Wybrane pseudoinstrukcje porównania:
 - mniejszy lub równy (porównywane są liczby ze znakiem, wynik ustawiany jest w rejestrze przeznaczenia, jeden lub zero)
 - slt RPrzezn, ROperand1, ROperand2
 - slti RPrzezn, ROperand1, Wartosc
 - analogicznie jak poprzednio działają instrukcje porównań ze liczb ze znakiem
 - sle, seq, sne, sgt, sge oraz porównań liczb bez znaku
 - sltu, sleu, sgtu, sgeu

- Wybrane instrukcje skoków:
 - instrukcja skoku (adres przeznaczenia jest 26 bitowy)
 - j AdresPrzezn
 - instrukcja rozgałęzienia bezwarunkowego (adres przeznaczenia jest 16 bitowy)
 - b AdresPrzezn
 - instrukcja rozgałęzienia warunkowego (jeśli równe)
 - beq ROperand1, ROperand2, AdresPrzezn

- Wybrane instrukcje skoków (cd.):
 - instrukcja rozgałęzienia warunkowego (jeśli zero)
 - beqz ROperand1,AdresPrzezn
 - instrukcja rozgałęzienia warunkowego (jeśli różne)
 - bne ROperand1, ROperand2, AdresPrzezn

- Wybrane instrukcje skoków (cd.):
 - analogicznie jak poprzednio działają instrukcje rozgałęzienia warunkowego z porównywaniem liczb ze znakiem
 - blt, bgt, ble, bge
 z porównywaniem liczb bez znaku
 - bltu, bgtu, bleu, bgeu
 oraz z porównywaniem z zerem
 - bnez, bltz, bgtz, blez, bgez

- Operacje wejścia/wyjścia
 - kod wywołania systemowego umieszczany jest w rejestrze \$v0
 - argumenty umieszczane są w rejestrach \$a0, \$a1
 (lub \$f12 dla liczb zmiennoprzecinkowych)
 - wywołanie systemowe odbywa się za pomocą
 syscall
 - zwracana wartość umieszczana jest w rejestrze
 \$v0 (lub \$f0 dla liczb zmiennoprzecinkowych)

- Operacje wejścia/wyjścia
 - wybrane operacje
 - print_int kod: 1, argument w \$a0
 - print float kod: 2, argument w \$f12
 - print_double kod: 3, argument w \$f12
 - **print_string** kod: 4, argument (adres łańcucha) w \$a0
 - read_int kod: 5, wartość zwracana w \$v0
 - read_float kod: 6, wartość zwracana w \$f0
 - read_double kod: 7, wartość zwracana w \$f0
 - read_string kod: 8, argumenty w \$a0 (adres bufora) i \$a1 (rozmiar bufora)
 - **exit** kod: 10

- Deklaracje segmentów
 - segment kodu
 - .TEXT
 - segment danych
 - .DATA

- Alokacja pamięci
 - dla łańcuchów znaków
 - .ASCII "teskt"
 - dla łańcuchów znaków (łańcuch zakończony jest wartością NULL)
 - .ASCIIZ "teskt"
 - dla n bajtów
 - .SPACE n
 - dla ciągu n wartości dwubajtowych (półsłów)
 - .HALF h1,h2,...,hn

- Alokacja pamięci (cd.)
 - dla ciągu n wartości czterobajtowych (słów)
 - .WRITE h1,h2,...,hn
 - dla n liczb zmiennoprzecinkowych (pojedynczej precyzji)
 - .FLOAT f1, f2, ..., fn
 - dla n liczb zmiennoprzecinkowych (podwójnej precyzji)
 - .DOUBLE d1, d2, ..., dn

Procedury

- Wywołanie procedury
 jal NazwaProcedury
- Powrót z proceduryjr \$ra
- Parametry mogą być przekazywane przez rejestry lub przez stos

Obsługa stosu

- Rezerwacja miejsca na stosie (n bajtów)
 sub \$sp,\$sp,n
- Wysłanie zawartości rejestru na stos od ktego elementu
 sw RZrodlowy, k(\$sp)
- Pobranie wartości ze stosu od k-tego elementu

lw RPrzezn,k(\$sp)